

در مصاحبه با شبکه خبری تعاون مطرح شد؛

هشدار مدیرعامل پاکرخ به دولت: ثبات انرژی و نرخ ارز واقعی، شرط بقای صنعت

در حالی که گروه صنعتی پاکرخ شصتمین سال فعالیت خود را با رشد خیره‌کننده فروش و بازگشت به «دوران اقتدار» جشن گرفته، مدیران این شرکت هشدار می‌دهند که دو چالش بزرگ انرژی و نرخ ارز دستوری، همچنان مانند سدی در برابر تولید و صادرات ایستاده‌اند.

به گزارش شبکه خبری تعاون، گروه صنعتی پاکرخ، به عنوان یکی از قدیمی‌ترین بازیگران صنعت شوینده و آرایشی-بهداشتی ایران، در آستانه ۶۰ سالگی، رکوردهای تولید و فروش را شکسته است. با این حال، مدیرعامل این مجموعه هشدار می‌دهد که ناترازی انرژی و نظام چندنرخ ارز، تاب‌آوری صنعت را به خطر انداخته و آینده صادرات را با تردید مواجه کرده است.

از تولد «لطیفه» تا رهبری بازار

پاکرخ داستانی ۶۰ ساله دارد. این شرکت از اولین تولیدکنندگان شامپو در ایران بود. نوآوری‌های این شرکت در دهه‌های بعدی، از تولید اولین نرم‌کننده مو با برند «لطیفه» تا عرضه خمیردندان‌های باکیفیت، نام آن را در خانه‌های ایرانی ماندگار کرد.

این شرکت از سال ۱۳۹۸ زیرساخت‌های تولیدی به‌طور کامل به‌روزرسانی شده و کیفیت محصولات به طور میانگین ۵۰ تا ۶۰ درصد افزایش یافته است. این تحول، نتیجه‌های درخشانی داشته: محصولات پاکرخ در برخی رده‌ها با اختلاف زیاد رهبر بازار هستند و رشد فروش برخی از آن‌ها به ۱۹۰ درصد رسیده است.

دو درخواست اصلی از دولت

علیرضا صالحی، مدیرعامل گروه صنعتی پاکرخ، در گفت‌وگو با شبکه تعاون، مهم‌ترین دغدغه‌های این صنعت را برشمرد:

تأمین پایدار انرژی: «مهم‌ترین دغدغه‌ای که مجموعه و صنعت شوینده در چند سال اخیر با آن مواجه است، بخش تأمین انرژی است... بزرگ‌ترین کمکی که دولت می‌تواند بکند، تأمین پایدار انرژی در فصول مختلف سال و گره‌گشایی از این معضل است.»
نرخ ارز دستوری برای صادرات: «دومین مورد... الزام تبدیل ارز با قیمت‌های دستوری داخل است. این بحث، ترغیب صادرکننده را برای فروش محصولات به تأخیر می‌اندازد... درخواست صنعتگران این است که بتوانیم ارز حاصل از صادرات را با نرخ آزاد تبدیل کنیم.»

چرا این درخواست‌ها حیاتی هستند؟

آسیب انرژی به تولید: قطعی‌های متناوب برق و گاز، برنامه‌ریزی تولید در واحدهای صنعتی مانند پاکرخ را مختل می‌کند و هزینه‌ها را افزایش می‌دهد. مانع صادرات: الزام به بازگرداندن درآمد ارزی صادرات با نرخی پایین‌تر از بازار آزاد، سود صادرکنندگان محصولات باارزش افزوده مانند شوینده را کاهش می‌دهد. این موضوع در حالی است که آمارهای رسمی نشان می‌دهد صادرات غیرنفتی ایران هنوز در مسیر خام‌فروشی قرار دارد و متوسط ارزش هر تن کالای صادراتی تنها ۳۴۸ دلار است.
گرانی مواد اولیه: از سوی دیگر، تغییر نرخ ارز ترجیحی برای واردات، هزینه واردات مواد اولیه و ماشین‌آلات را به طور ناگهانی افزایش می‌دهد و تولید را تحت فشار قرار می‌دهد.

چشم‌انداز آینده: پایداری در گرو حمایت

علیرغم همه چالش‌ها، پاکرخ به آینده چشم دوخته است. این شرکت قصد دارد سبد محصولات تخصصی خود را گسترش داده و حضور در بازارهای صادراتی متنوع را توسعه دهد.

به نظر می‌رسد تحقق این چشم‌انداز روشن، بیش از هر چیز در گرو پاسخگویی به فریاد واحدهای تولیدی برای ثبات در تأمین انرژی و شفافیت در نظام ارزی است.